

# Selmeczbányai Hetilap

SELMECZBÁNYA ÉS VIDÉKÉNEK VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNYE.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

**SZENTGYÖRGYI EDE.**

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is czimzendő.

**ELŐFIZETÉSI ÁRAK:**

csak a „Selmeczbányai Hetilap“:	az „Otthon“ szépirodalmi havi füzetével:
Egy évre. . . . . 4 frt.	Egy évre. . . . . 6 frt — kr.
Fél évre. . . . . 2 „	Fél évre. . . . . 3 „ — „
Negyedévre. . . . . 1 „	Negyedévre. . . . . 1 „ 50 „
Egyes szám ára 10 kr.	

Egyes számok kaphatók a kiadóhiv.-ban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelen minden vasárnap.

## Vivant vacationes!

Vissza álmodom a képzelet tarka szárnyain gyermek és serdülő ifju koromat és im egy ősz hajszál hull le deresedő hajamból e papirosra, melyre e sorokat írom.

Barátom, szólok önmagamhoz, mi csürés, csavarás — megöregedtél . . ! Ez a lehullott ősz hajszál ezt kétségkívül bizonyítja.

Mily jól esik tehát visszaálmódoznom régen letűnt gyermekkoromra, arra a korra, mely az élet legédesebb, legmegelégedettebb és megnyugvásában, gondtalanságában, törekvéseiben játszi reményeiben annak legszebb részét képezi.

Igaz, hogy mi, kik annyi évtized előtt voltunk gyermekek és végeztük iskoláinkat, nagyon kevéssel voltunk megelégedve és a mostani felfogáshoz képest igen csekély dolog is óriási örömet nyújtott nekünk, Még a tornázást sem ismertük; a mostani „rendszeres“ tornázást nem gyakoroltuk, mert akkor még az iskolákban ez sem „kötelezőleg“ sem „nem kötelezőleg“ behozva nem volt. Ámde azért szabadidőnk minden részét az igazi szabad tornázásra — (ezt a modern szót persze mi még akkor nem is ismertük és legfeljebb jóízűen kikacagtuk volna, hogy mi akar az lenni) — használtuk fel.

Tavaszkor labdázunk jó kedvünkkel, önszántunkból, kényszer nélkül és midőn a haza menés és lecke tanulás a játék abban hagyására kényszerített, annak folytatásából csak a kötelességtudás tartott vissza.

Nyáron játszadoztunk, birkoztunk, fürdőtünk, nó meg hát verekedtünk is és ha be-

következett az az idő, a „te Deum laudamus“ után, hogy a „mikor — már nem parancsol a direktor“, a nagy vakáció, akkor meg éppen, kivéve a sekundát vagy terciát haza hozottakat, kiknek persze a szünet alatt is tanulniok kellett, ezen várva várt időt önkénytelen test-edzés, futkosás, játszás, labdázás, napjában többszöri fürdés, birkozás stb. foglalta el némi csekély tanulás mellett és fáradtan haza kerülve és mélyen kialudva az előbbi nap fáradalmait, másnapon már kora reggel újból kezdtük a régi nótát.

Örvendetesebb, dicsőbb napunk így hát nem is volt, mint a „te Deum laudamus“ vagyis az iskolaév vége, a vakáció kezdete.

De fel is irtuk minden ház kapujára már napok óta velünk hordott krétával: „vivant vacationes!“

Szomorú szívvel nézegetem most a kapukat, a kerítéseket és találok azokon mindenféle nem szép dolgokat és csunya furcsaságokat felírva, de az örömtől, a romlatlan gyermeteg kedélytől kitorzó felírást: „vivant vacationes“-t — nem.

Hát nincs már gyermek, nincs már e lázban égő század végén gyermeteg kedélyü ifju?

Mindannyian kimért léptekkel, testmozdulatokkal „tornáznak“ és örömtelenül néznek a vakáció elé? Avagy örömtük abban rejlik, hogy nossza! most már — ha van miből — ezigaretázhathatnak, korezmázhatnak, billiárdozhatnak adhatják a felnőtteket . . és így lesz egy kora érett, jobban mondva éretlen ember életét — ezt az ősz hajszálam daczára mondom, mennyi

gyönyört nyújtó életet — csakhamar megunt, szánni való fiatal aggá.

Én abban sem a kor haladását, sem az emberi ész fejlődését nem találhatom, hogy a gyermekből a gyermetség korán kiölessék és a szellem kora fejlődésével annyi fiatal élet fölött emelkedjék a temető szomorú hantja.

Ezek a hantok legszomorubb, legfájdalmasabb jelei nem az iskolai tanulmányi túlterheletésnek, hanem a túl szabad életmódnak.

Elszörnyedve gondolok vissza, ha mi régiek 16—18 éves gymnazista korunkban kocsmákba, kávéházakba stb. jártunk volna és felügyelet nélküli kény-kedvű életet próbáltunk volna vinni, nó hiszen lett volna az herczeg, gróf vagy báró, majd adott volna annak az igazgatóság . . vagy az engedetlennek el kellett hagyni a tanintézetet.

És ez a helyes!

Hány felnőtt ember van, ki az okosabb és eszélyesebb ember gondnoksága alatt megállja helyét . . hát még az élettapasztalatokkal nem bíró gyermek, a tanuló, legyen az ámbátor már a felsőbb iskolák tanítványa is, nem szorul-e a legtöbb esetben gondnokságra?

A serdülő ifjut nem szabad tulszigoru, talán rabszolgai fegyelem alatt tartani, de szabadjára sem szabad teljesen bocsájtani.

Az egyik irány ép oly elhibázott, mint a másik. Ebben is az arany középut az igazi és legjobb célhoz vezető.

Csakhogya mit tapasztalunk? Hogy a középiskolák nagyobb részében a tanulók magán élete feletti felügyelet nagyon is laza. És hidjék el nekem, ez okozza azt, hogy e tanulók fizikai,

teszi; mert gondolom, ön se akar férjével összekapni, birokra kelni, aki melesleg mondva az O. T. C. legerősebb tagja. Uram! ha ir nekem, irjon sympathetikus ténával, (ismeri?) melynek az a tulajdonsága, hogy a vele irt betűk nem látszanak meg addig, míg a tűznél meg nem melegítjük a papírost és ha meglegyintjük vele a levegőt, egy perc alatt elvész az egész írás.

Ugy-e jó az eszmém?

Kérem, tegye meg e kérésemet! Hálára kötelez le!

Levelét várja

Helyt 1899. jun. 16-án.

„Tüzes asszonya.“

u. i.

A ténát bármelyik droguistánál megkaphatja.

Kedves Asszonyom!

Kérésének a legnagyobb örömmel eleget tettem; a ténát magam csináltam, mert hála az égnek egy cseppet én is konyitok a kémiahoz. És ha személyesen megismerkedünk — alkalom adtán — kegyednek is adok belőle, hogy irhasson vele nekem. Mert nekem is van egy kis, vézna feleségem, akit csak pénzéért vettem el és sehogy se akarnám, hogy valahogy ő kapja meg a levelét. Nagyon félek az olyan érzélgős jelenetektől, melyeket az asszony féltékenységében szokott előidézni. Asszonyom, ne tartson soká a kinos bizonytalanságban, mert engem megesz a kíváncsiság meg a vágy. Adjon alkalmat, hogy személyesen találkozhassam önnel, hogy térdeimen elmondhassam, amit már, mint ismeretlen iránt érezek. Jelölje meg a helyet

## A sympathetikus téná.

(Tragikomikus történet.)

— A „Selmeczbányai Hetilap“ eredeti tárczája. —

Irtá: **Csapkovich János.**

Tisztelt Asszonyom!

A „Magyarország“ apró hirdetései rovatában közölt szellemes kis hirdetését én is elolvastam s a bennem felkeltett kíváncsiság arra ösztökélt, hogy ezen levellemmel felkeressem.

Asszonyom, alig várom az időt, hogy megismerjem önt. Ugy szeretnék benézni szemébe annak az asszonykának, aki ilyen riadót tesz közzé. Oly gyönyörűen hangzott az, hogy nem kár azt megismételni.

„Egy mulatni vágyó fiatal asszonyka ismeretséget óhajt kötni egy jó családbeli, életerős, diskkrét ural. Anyagi érdek teljesen kizárva; egyedüli cél: mulatni és élvezni. Leveleket „Tüzes asszony“ czim alatt továbbít a kiadóhivatal.“

Most magamról illenék valamit írni, csakhogya az én személyemről vajmi keveset irhatok; mert azt se tudom, hogy hogyan nézek ki. Hogy szép nem vagyok, azt onnan tudom, mert mikor még kicsiny voltam, a tanító, a dadám másképp nem hívtak: mint gyere te „csunya.“ S ez a nem hizelgő kifejezés egészen rám ragadt.

De mégis irok valamit, miből legalább egy kis halovány képet csinálhat magának rólam.

Termelen magas. Ezt onnan tudom, mert a mikor a katonaságnál szolgáltam, én voltam a század Atlasza („Flügelmann“-ja). Hajam szőke, mint a kender. Szemem világos. Bajuszom kicsiny; szakált nem hordok. Ami az erőmet illeti, azzal megáldott a nagy alkotó.

Arczképet nem küldhetek, mert éppen most nincs. Különbén egész feleslegesnek tartom, mert hisz csak Kegyedtől függ, hogy magamat személyesen is bemutassam.

Maradtam,

Loco, 1899. június 11-én.

tisztelő

„Bolygó hollandi“-ja.

u. i.

Válaszát kérem e czimen küldje a kiadóhivatalba.

Tisztelt Uram!

Az ötven ajánlat közül, (nem dicsekvéskepen írom) melyeket felhívásomra kaptam, excenrikus tartalmánál fogva az öné tetszett meg legjobban. Levelére — a mint látja — tüstént válaszolok; a vágy: megismerni önt, késztetett e lépésre.

Mielőtt megkezdeném a leveletem, egy kis vallo-mást kell tennem. Az apró hirdetésben azt irtam, hogy özvegyasszony vagyok és most kénytelen vagyok — bár pirulva — bevallani, hogy nekem van már férjem. Igen uram, nekem férjem van és pedig olyan férjem, akit nem szeretek, mert olyan gyámoltalan, olyan bárgyu (bocsánat ezen kifejezésért!) aki felesége mellett elalszik. Gondolhatja uram, milyen életem lehet nekem ilyen mormotér mellett.

Azért ne is csodálkozzék, hogy ilyen lépésre szántam el magamat; de isten a tanum, hogy ő kény-szerített ezen lépésre. Mert én mulatni, élvezni vágyodom és ő mellette bizony csak buslakodhatok meg Vesta-szűz életet folytathatok.

Nem! Ilyen állapotok mellett élni nem akarok . .

Egy kéréssem volna, Uram! Remélem, hogy meg-

tehát testi szenvedésnek indulnak és „beteg testben nincsen egészséges lélek.“

Ez az életmód — nem akarom, mert igen nehéz volna azt a kellő keretbe foglalva körülírni — egészségtelen életmód, mit rossz példák után indulva követ a szabadjára bocsájtott serdülő ifjuság, nemcsak fizikumát, de főképpen lelki erejének integritását és intenzitását is megbénítja, tönkre teszi.

Ennek a borzasztón romboló veszélynek tehát végre valahára véget kellene vetni és ezt csak a tapintatosan, de azért mégis körültekintő erélyességgel alkalmazott fegyelem és szigorúsággal lehet majd elérni.

Én ezekben az erkölcsi élet motivumokban találok főokát annak, hogy a mai tanuló ifjuság nagyobb része nem oly eredményt tud a tanulás dolgában felmutatni, mint a régié és hogy sokan, ijesztően igen sokan, tanulmányaik pályájának már fele utján „letörnek.“

Mindenesetre elijesztő és mély meggondolást érdemlő kép ez, mely azonban a valóság-nak, elég sajnós, megfelel.

Lehullott ősz hajszálam arra int, hogy talán nem tudok bele alkalmazkodni a mai kor szellemébe és avult nézeteimet kár ki is nyilvánítanom; oh de azért úgy örülnék, de oly kimondhatatlanul örvidenék annak, ha gyermek kedélyű, igaz, romlatlan örömtől sugárzó, játszadozó, labdázó, birkozó, piros pozsgás, egészségtől duzzadó, nem cigarettázó, nem billiárdozó és nem koresmázó stb. mostani tanuló kéztől látnám felpingálva valamelyik kapufélfán az egykor annyit mondó:

„Vivant vacaciones“!!

Meglátom-e még ezt valaha?!

Veterán.

## Előfizetési felhívás.

A „Selmezbányai Hetilap“ július hó elsejével a tizedik félévét kezdi meg.

Talán felesleges rámutatunk arra, hogy lapunk iránya mindekkoráig az elítölt kitűzött, a függetlenség elvének követője maradt.

Barátaink, kiknek hozzánk való ragaszkodása tette csak is lehetővé, hogy lapunk még most is régi irányelveit követheti, jól tudják, hogy a független szókimondástól soha sem tántorodtunk el és mindég az igazság szószólói voltunk.

Egy vezérelvet ismertünk eddig és fogunk ezentul is ismerni és ez: a közérdek.

Lapunkat, amenynyire azt egy szerényebb körben működő vidéki lap teheti, oly nivóra iparkodtunk emelni, mely a vidéki sajtóban büszkén megállhatja helyét.

Áldozatoktól sem riadtunk vissza, hogy lapunkat tartalmasabbá tehessük és t. előfizetőinknek még az

és az időt és én, mint hűséges, odaadó szolgálja biztosan megjelenek.

Hallgassa meg kérését, a  
Helyt 1899. jun. 20.

„Bolygó hollandi“-nak.

u. i.

Csak délután vagyok szabad.

Magasfalvy István levele Boglár Pali ügyvédhez:  
Kedves Barátom!

Szerencsétlen vagyok, nagyon boldogtalan. Ugy látszik az alvilág összes szellemei összeesküdének ellenem, hogy ilyen kétségbeejtő és mégis komikus helyzetbe sodorlak engem.

Iróniája a sorsnak!

Képzeld csak Barátom mi nem történt velem.

Az előzményeket itt mellékelve külön írom le neked, miből a te jogász zsenid mindent megért, csak az azutániakat tudatom veled még.

Egy este, még pedig elég későn jöttem haza a kaszinóból. Feleségem ablakából még derengett a világosság.

— Ugyan mit csinál? — gondoltam magamban.  
— Megnézem, hogy mivel foglalkozik. S gondolatomat tett követte.

Lassan, valami kínos sejtelemmel közeledtem feleségem szobájához. Az ajtó tárva volt és én nesztelenül beléptem a boudoirba. Ném háttal az ajtónak a kandaló mellett ült, melyben a késői idő daczára vigan pattogott a tűz. Egy szétrnyitott levelet tartott a kezében. Jó sokáig néztem, láttam, hogy nem olvas és mégis szenvedélyes érdeklődéssel nézte a teleirt lapot. Leverten szemlélttem merengésbe mélyedt feleségemet,

„Otthon“ szépirodalmi havi füzetet is 2 frntyi évi előfizetés mellett adhatni képesek lehessünk.

Sok akadálytal, sok ellenbefolyással kell megküzdenünk a jövőben is. De bizunk lapunk barátainak jóakarátában, a függetlenség elve iránti vonzalmában és így támogatásában.

Tisztelettel kérjük tehát, hogy július elsejével lapunkra előfizetni sziveskedjenek.

A „Selmezbányai Hetilap“ előfizetési ára félévre 2 frt, egy negyedévre 1 frt, az „Otthon“-nal együtt félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

A kiadóhivatal.

## KÜLÖNFÉLÉK.

— A gyermek szeretet nevében a gyermekvédő nemzetközi kongresszus újból felhívja az érdeklődők figyelmét arra, hogy e végtelenül életbevágó; szept. 13—17 napjaiban tartandó kongresszuson sokan vegyenek részt. Lapunk már jó levele közöltesszó szerint ezen humánus egyelet céljait feltűntető felhívást és most csak arra kérjük t. olvasóinkat, hogy a gyermekek megmentése körül működő tagok soraiba belépjenek és ebbeli szándékukat lapunknál bejelenteni sziveskedjenek. A kongresszusba belépő tagok nagy utazási kedvezménybe részesíttetnek. A nagyszerű, nemes czélt követő kongresszus előkészítő bizottságának tagjai a következők: Rakovszky István elnök, Gróf Teleki Géza az igazgatóság elnöke, Hegedűs Sándorné az ünnepélyrendező bizottság elnöke, Baró Malcoms Jeromosné a jótékonyági szakosztály elnöke, Dr. Bókai János az orvosi szakosztály elnöke, Dr. Székely Ferenc a jogi szakosztály elnöke, Dr. Mandeló Károly pénztárnok, Dr. Katona Béla az igazgatóság ügyvivő elnöke, Dr. Kovács Gyula a kiállítási bizottság elnöke, Péterfy Sándor a paedagogiai szakosztály elnöke, Rákosi Jenő az irodalmi szakosztály elnöke, Gr. Teleki Géza az emberbaráti szakosztály elnöke, Scherer István titkár. Kik e kongresszuson részt venni akarnak, azok szándékukat lapunk szerkesztőségénél jelentsék be.

— Orvosok gyűlése Hont-Szánton. Az országos orvos-szövetség hontmegyei és selmezbányai főlkja ez évi közgyűlést Konkoly Thege Sándor orsz. gyűl. képviselő és a szántói ásványvíz forrás tulajdonosának meghívására Hont-Szánton tartotta meg Kovács Sebestyén Endre hontmegyei tiszti főorvos elnökle mellett. Az egybegyűlt 16 orvos, közöttük városunkból Stuller Gyula, Tandlich Ignác, és Sós Zsigmond doktorok megtekintették a szántói ásványvíz és a magyarádi Paula-forrás kezelését és a tapasztaltak fölött elismerésüknek adtak kifejezést. A közgyűlés a nyugdíj ügyet és a tuberkolózis terjedésének megakadályozása körüli teendőket tárgyalta. A társas ebéden több sikerült tósztt mondatott.

— A bányaaaszály terjedésének korlátozása s illetve megszüntetése tárgyában most adott ki a belügy-miniszterium vezetésével megbízott miniszterelnök Széll Kálmán egy rendeletet. Mennyit működött és irt e betegség felismerésében, elnyomásában kitűnő munkatársunk dr. Tóth Imre, azt minden bányász tudja; valamint azt is, hogy e veszedelmes betegséget dr. Tóth Imre erélyes, rendkívüli szakszerű tanulmányozása és odaadó, áldozatkész működése szüntette meg itt a főfészkeben — Selmezbányán. Hogy már csak ezért a nagyszerű, emberbaráti működéséért, melybe belevonjuk még azt is, hogy megtámadóitnak vélt, ellene működő és mégis rászorult beteg embereit miként mentette meg az életnek, mit érdemelne a kvalifikál-

Gondolkoztam, hogy ugyan min járhat most az elméje?

Közelébe léptem és suttogva kérdém:

— Mit csinál?

És ő, mint valami apró gyerek, a melyet rajta kapnak bűnös tetten, felugrott ijedten és a levelet keblére rejté.

Ez felköltötte nagy mérvben kíváncsiságomat és a féltékenységnek némi érzetét is.

— Micsoda levél az? Adja ide?!

— Nem adom.

— Nem-e?! És miért nem?

— Titok.

— De én tudni akarom, — jogom van hozzá!

— Nem lehet.

— Adja ide! — Kérem! — Követelem!

És ő, mintha megijedt volna az erős hangtól, egész alázatosan kezdett beszélni.

— Várjon csak kérem, mindjárt odaadom — és a hangjában volt valami öröm, melyet csak akkor érezünk, ha olyas valamit tervezünk, mely a várt meglepetést biztosan előidézi. Kihuzta a levelet, legyintett vele egyet és odanyujtá nekem.

— Tessék. Elolvashatja.

Megnéztem az irást: a lap üres volt.

Képzelheted Barátom, mily érzés dult bennem. Egyszerre világossá lett előttem az egész kalandom. Tehát én saját feleségemmel leveleztem és tőle kértem légyottot.

Eszembe jutott a szép leírás, melylyel az én feleségem lefestett engem. Csak most tudtam meg, mi vagyok: bárgyu és mormotér. Elragadt a düh és már

hatlan volt megtámadtatások helyett, — ezt immáron azokra bizzuk, kik vagy rossz akaratból, tudatlanságból és szándékosan csinált álnformációkból e nemes, egyenes jellemű orvos ellen agitáltak. Jeles munkatársunk külső elismerésre — mint talán sok belső bajban szenvedő ember — rá nem szorult, de ha külső elismerésről van szó, őt illetné meg az első hely.

— Psibrami akademikusok voltak városunk vendégei. Kilencz bányász-akademikus, Ziegelhejn Gusztáv tanár, egy adjunktus és egy assistens kísérelében f. hó 17-én este városunkba érkeztek. A pályaházban Litschauer főmérnök fogadta az érkezőket. 28-án ferencz-akna bányatelep, a kohó, a zuzóművek voltak programmon. 29-én az akadémia gyűteményeit kellett volna megtekinteni, de a psibramiaknak pénze kifogyott s így tovább akartak menni. Elmaradt a kisiblyei kirándulás is, s csak Hodrubányára vonult az egész compánia, a hol Heim schöpfungtárói bányagazgató fogadta az érkezőket. Ma, mikor e sorokat írjuk, már Esztergom-Nána körül járnak cseh vendégeink, kik a selmecei akademikusok collégiálitását, szives barátságát nem tudják eléggé dicsérni, magasztalni.

— Elmaradt majális. Megirtuk hogy a selmecei apáczaárda növekedékeinek mult kedden lett volna ez évi majálisuk, ha az idő kedvezett volna. Mintán pedig ez nem kedvezett, másnap szerdára halasztották — megint csak volna — el, ha e napon nem lett volna böjt, vigilia. Az előkészületeket megtett felsőórónai vendéglős persze jó nagy kárt szenvedett, de ugy halljuk hogy e majális mégis meglesz tartva és a vendéglős is némileg — mire határozottan igényt tarthat — kártalanulva lesz.

— Az akadémia lövészeti ünnepélye. Az akadémia lövészeti ünnepélyét június hó 29 én Péter és Pál napján — mint rendesen, ugy ez évben is kiváló sikerrel tartotta meg Kisiblyén. Az idő rendkívül kedvező volt, s talán ezen ünnepély napja volt ez idén az első valódi őszi, verőfényes nyári nap. A főlövészeti ünnep reggeli 6 órakor vette kezdetét, a mikor az akadémiai hallgatók a hegybányai bányász zenekar zenéje mellett felvonultak és a vadászattan tanárának Csiby Lőrincz kir. erdőtanácsosnak vezetése mellett Kisiblye felé indultak. A lövészet reggeli 7 órakor a gömblovészettel vette kezdetét. Érdekes versenylovészettel volt ez. A kitűzött négy hivatalos és három ifjusági különdíjért 27 akadémiai hallgató pályázott. A mester díjat (1 drb. 10 koronás arany és 5 drb egy koronás díszlettel) Leidenfrost Ernő III-ad éves erdész akadémiai hallgató, az I-ső általános díjat (1 drb. 10 koronás arany díszlettel) Klausmann József III-ad éves erdészeti akad. hallgató, a vadászdíjat (5 korona díszlettel) Szabó Kálmán III-ad éves erdészeti akadémiai hallgató, a második általános díjat (1 korona díszlettel) Borsitzky Ottó I. éves erdész akad hallgató, lövészjegyző, az első külön díjat (9 korona díszlettel) Véssey Mihály III-ad éves erdész akad. hallgató, a II. külön díjat (5 korona díszlettel) Mocsáry Béla I. éves erdész akad. hallgató, a III-ik díjat (1 korona díszlettel) Günther Frigyes II. éves erdész akad. hallgató, lövészjegyző nyerte el. A gömblovészettel végeztével d. e. 10 órakor a czéllövészeti verseny vette kezdetét. Itt a legfőbb díjat, az akadémiai igazgatóság hivatalos díját,

is törni, zuzni akartam, de gondolám: hátha más valaki irta a levelet. Oda mentem a kandaló tűzébe, elébe tartám a levelet, de a betűk sehogy sem akartak kiütnödni, csak éppen az „aláírásból“ maradt meg a „boly“ szótag. Ez elég volt. Tervet kovácsoltam, hogy valahogy meg ne tudja a feleségem, hogy velem levelezett.

— Kitől kapta a levelet?

— Nem levél az.

— De igenis az levél. Nézzen ide a sympathetikus ténta itt hagyott nyomot.

— Hol? Nem látom.

— Nem-e? Tessék. Olvassa!

— Semmit se látok.

— Nem lát? Majd olvasok én.

Feleségem kíváncsian nézett rám, olyan különös fény rezgett szemében, mintha kinevetni akart volna tehetetlenségemért.

Ez dühbe hozott. „No most azért is olvasok“ gondoltam magamban.

— Boly . . . gó . . . hol . . . lan . . . di — szótagolám ki.

— Hol?! — kiállt fel nőm ijedten, megnézte a lapot. — Hisz itt nincs semmisse.

Nem is volt, csak én dühömben árultam el magamat.

Feleségem rám nézett, elpirult, hol elhalaványult; forogni kezdett a világ.

— Ugy-e maga irta e levelet!? — kiáltá kétségbeejtő hangon s beszaladt a másik szobába. —

Most adjál tanácsot, mit csináljak: mert én nem tudok gondolkozni. Ird meg elég ok-e ez a válasra? Maradtam,

Loco, 1899. június 25-én.

jó barátod „Pista.“

az ugynevezett Királydíjat Véssey Mihály III. éves erdész akad. hallgató, ez idei főlovászmester a legtöbb körengsére nyerte el. A díj 4 drb 10 frankos aranyból állott megfelelő diszlettel. A második, ugynevezett lövész díj Leidenfrost Ernő III. éves erdész akadémiai hallgatónak a legmélyebb lövésre (szöglövésre) íteltett oda. A díj 2 drb 10 koronás aranyból állott megfelelő diszlettel. Az első általános díjat, az akadémiai tanári kar díját (1 drb. 10 koronás arany és 5 korona piszlettel) Forkó Sándor II. éves erdész akad hallgató lövész jegyző, a legtöbb körengsére, a II-ik általános díjat (1 drb. 10 koronás arany diszlettel) Schmuck Hugó III. éves erdész akad. hallgató a második legmélyebb lövésre, a III-ik általános díjat (7 korona diszlettel) Mocsary Béla I. éves erdész. akadémiai hallgató lövész mester a legtöbb körlovésre, a IV. általános díjat (5 korona diszlettel) Borsiczky Ottó I. éves erdész akad. hallgató, lövész jegyző, a legtöbb fekete lövésre, a vigaszdíjat pedig Frommeyer István III. éves erdész akad. hallgató, lövész jegyző nyerte el év közben tanusított kitünő lövészeti eredménnyel. Ezen kívül Bencez Gergely erdőtanácsos akad. tanár 2 drb. 4 hónapos tacsókó kölyköt ajánlott fel még kitűző díjjal. Az egyiket Bächer Adolf III. éves erdész akad. hallgató nyerte el a legtöbb 4-es lövéssel, a másikat pedig Krause Dezső II. éves erdész akad. hallgató lövész mester a legtöbb 2-es lövéssel. Az utolsó díj az ugynevezett hagymakoszoru a legtöbb gyeplovésre Moldvai Vilmos III. éves erdész akad. hallgatónak íteltett oda. A díjnak alkalmoszerű, s általános derűtséget keltő beszédek kíséretében történt kiosztását közös ebéd követte melyen 40-en vettek részt. A lelkes pohár köszöntők közül, a melyek ez alkalomból felhangzottak e helyen csak hármat említek fel. Az első a bucszó, akad. hálgatokra Csiby Lőrincz akad. tanár, erdőtanácsos, a másodikat Csiby Lőrincz m. kir. erdőtanácsos akad. tanár, a ki ez alkalommal az akadémiairól való eltávozásának 25 éves jubéliumát is ünnepelte — mint volt tanára Fekete Lajos főerdőtanácsos, s a harmadikat Fekete Lajos főerdőtanácsos akad. tanár, mint volt hálás tanítványa Csiby Lőrincz erdőtanácsos mondta. A közös ebédet, amely d. u. 3 órakor végződött, a kisiblyei táncz helyiségben, a bányász zenekar hangszereivel mellett kedélyes táncmultság követte, a mely esti 7 óráig tartott.

— **Vesztett eb.** Krausz Géza városi erdőmester nagy fekete kutyája okozott mult szerdán a városban nagy riadalmat. Az eben a veszéltség tört ki és végig futva a főtér, több kutyát mart meg, míg az emberek elmenekültek előle. A közveszélyes állatot csakhamar ártalmatlanná tették és fejét megvizsgálás végett a fővárosi állatgyógyászati tanintézetbe küldték el. A veszett eb löbb kutyát megmart, a miért is rendőrségünk elrendelte a 40 napi ebzárlatot és ez uton is felhívja a közönséget arra, hogy a megmart ebeket az ebtartók okvetlenül jelentésük be saját és a közönség biztonságára érdekében is.

— **A fogyasztási adók** július elsejétől kezdve Geiger Márkus és megbízottai által kezeltetnek. A bérlők irodája a városháza 1-ső számú bolthelyiségében van, hol nemrég az a mostoha sorsu városi levéltár egy része volt elhelyezve. A bor, hus és szesz készletek már az új bérlők által fel is vétettek és a bejelentések ezentúl régi városházunk fent említett bolthelyiségében teendőek meg. — "Ó tempora, ó mores!" — Levéltár nincs, de bérlői fogyasztási adóhivatal van a városházán!

Boglár Pál levele Magasfalvi Pistához:

Kedves Barátom!

Leveledet megkaptam és ántézkedésedhez hiven átböngésztem az egész Corpus-jurist. De bocsásd meg ügyetlenségemet, hogy olyan paragrafusra nem tudtam ráakadni, melynek erejénél fogva megindíthatók a válopórt. De nem is csoda, hogy nincs benne, mert hisz abban az időben, a mikor ez a corpus-juris íródott, még meg nem történtek ilyen szecessziós házassági kalandok.

Szerény véleményem az volna — ha elfogadod jó barátodtól — hagyd abba az egész pert. Tetesd magad, mintha mit se tudnál és megfogod látni, minden jó lesz. Vétkeztetek mindketten így bűnhődőnök is kell. Egy kis lezke nem árt.

Én jót állok, hogy még boldogok lesztek, és nekem ezt elhiheted, mert hisz ilyen dolgokban már a hivatásomnál fogva is nagy tapasztalatom van.

Intézkedésedet várja

Helyt 1899. június 30.

barátod

„Pali.“

Magasfalvi Pista levele Boglár Palihoz:

Kedves Barátom!

Tanácsodat meghallgattam; hallgatok, mint egy múmia. Remélem, hogy jóra fordul minden.

Tisztelet

Loco 1899. jul. 2.

barátod

„Pista“

— **A gázgyárat** a berlini német társulat, mint azt tudattuk, már ez évi június 1-től átvette saját kezelésébe, habár még a szerződés kormányhatóságilag megerősítve nem lett. E szerződés értelmében a közönség 16 krral, a kamaraház és hozzá tartozó épületek 15-09 krral, az akadémia és dohánygyár 15-01 krral, a város 14 krral és a gázmotorok 12 krral fizetik a gáznak emigy leszállított árát.

— **Közgyűlés.** A törv. hat. bizottság e havi rendes közgyűlése július 11-én lesz Horváth Béla főispán elnöklete alatt.

— **Drága temetések.** A vihnye peszerényi r. kath. plebánost illetőleg az alábbi panaszt vettük, melyhez, ha alapos — mit feltételeznünk kell — nem kell kommentár. „A vihnye-peszerényi r. kath. plebános jónak találja a községében előforduló halálos eseteket jövedelmi forrásul kijáknázni s 17, mondd tizen hét forintot alul nem adja temetést és harangozást. De ez a 17 frinyi díj 25—40 frtra is felrug, körülmények szerint. Elgondolható, hogy a plebános ezen eljárása méltán felháborítja a szegény népet, mely halottait akárhány esetben kénytelen pap közreműködése nélkül temetni. Sőt ujabban megesezt, hogy egy 21 éves bányász sirjánál annak tulajdon édes apja, valamely szomszédjától kölcsön kért szentelt vízzel végezte a szokásos beszterelést s mondotta el a halotti imát. Azt hisszük, az minden körülmény között az illető pap kötelessége volna akkor is, ha nem kap érte 14—40 frtot. Selmezbánya városa a vihnye peszerényi plebánia patronása talán mégis cselekedhetnék valamit e — különös eljárással szemben.

— **Az Akropolisról,** az építőművészet legnagyobb remekeinek színhelyéről készült legújabb felvételek birtokába jutott most a magyar közönség. Három templomot épített itt Perikles, a Parthenont, minden épületek közt a legökéletesebbet, mely valaha a föld hátán állott, az Erechtheiont és a várba vezető Propiláit. A Parthenon fölséges csarnoka ma rom, de romjaiban is a legnagyobb alkotása az emberi tevékenységnek. Remek dór oszlopi több darabból vannak összeróva, de oly simán, hogy észre sem lehetett venni a toldásokat. Ma, mióta a törökök löporraktárnak használták, felrobbant a csarnok, oszlopi egy része darabokban hever szerte-szét, de a még álló oszlopok összeróvása oly pontos, hogy talátkozásuk vonalába a legfinomabb angol tű hegye sem hatolhat be. Állítólag vízzel csiszolták ily simára össze. — Az építő művészet legnagyobb diadalát aratá e műben, de a legnagyobb számítások árán jutott hozzá. Oly meggondoltan, a művészeti hatás annyi fogásával építették, mint eddig egy épületet sem. Lépcsői hossz tengelyük irányában domborúak, annyira hogy ha valaki a hosszú lépcső egyik végén áll, a másik végétől csak térdig lát-szik meg. Miért? — Mert a hosszú sík vonal homorúnak tetszik; azért a görögök domborúnak faragták a lépcsőket, hogy épen egyenesnek lássanak. Az épület pompás képei a „Nagy Képes Világtörténet“-ben jelennek meg, melynek 31-ik füzeté e héten látott napvilágot. A 12 kötetre tervezett nagy munkát Marczali Henrik egyet. tanár szerkeszti, s a legkiválóbb magyar szakemberek írják. A II. kötet, mely a görögök történetéről szól, Gyomlay Gyula nevét viseli homlokán. Egy kötet ára 8 frt. Egy füzeté 30 kr. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) és bármely hazai könyvkereskedésben.

— **Klincsok Néző** sak azon okoskodik most, hogy a gyoecátkájának, ki járja magát zapáca zárdában, mért nem volt a rossz idő miatt keddről szerdára halasztott majálissa megtartva. Povedálják, hogy pán velkomozni tiltotta el, mert szerdán bűt van. Hát sak zenyim szeginy csocátkó nem bűjtől zegisz éven keresztül zelegét?? Hát sak zegy évben zegyszer nem lakhatna jól egy szerdán is?! És hudák rovnai kresmiskának mennyit kell majd bűjtöllyni, míg a kára megkerüli magát?! — — — Készülök kalendáriumról jövő számban fogom povedállyni. Addig is: „Pohvale.“

**A selmecezi Konfuczius bunkós mondásai.**

Hogy a vasutra fog kelleni még plusz, Megmondotta azt már régen és alaposan indokolva a selmecezi Konfuczius.

Milyen óriási a tulterhelés

Közigazgatási tisztviselőink munkakörében legfényesebb és eklátásabb bizonyítéka a városi tisztviselőik által kezelt, szerkesztett és szubvenzionált „Híradó“ és „Ideálista“ — szerkesztés.

Persze, ha ilyen a tulterhelés

Hogy lehetne arra mód, hogy lehessen a fogyasztási adókban a városi önkezelés.

No hát csak haladjatok még így tovább;

Tarthatatlanságtok beáll annál korább!

(Folytatjuk).

**A selmecezi aréna.**

(„Gésák“ dallamára.)

Van Selmecezen, van Selmecezen  
Jaj be borzalmas,  
Mint valami nagy aréna  
Olyan hatalmas;  
Mind letört a fa már elül,  
El sem vitetik  
De hiába nem is fogják,  
Mert ez itten chic.  
Csuf, csuf csakugyan  
Az itteni szokás,  
No de fog történni  
Rajta változás.  
Csuf, csuf  
Hol Dolfó ilyesmiket tesz,  
Hipp, hopp, aréna,  
Hess, hess, hess!

— E. —

## Ó Deó gráciász.

Éneklí a „fehér dominó“ opera egyik dalának utánzataként: egy selmecezi fekete dominó.

Éjjel húzódtam haza  
És bajom csak az vala,  
Hogy rendőr állított meg:  
„Uteczán lépni hogy merek?!“  
Én néman elgondolám:  
Majd magadra vigyázz ám!  
Rendőr büszkén elmene,  
Más bajom most nem leve...  
Ó Deó gráciász! —

Sertéseket, tehenet  
Lophatnak itt eleget,  
Viszik olyan uton át,  
Hová rendőr be nem lát  
És a tolvaj sereg zeng  
És dallama messze leng:  
„Csak kerülő uton mássz.“  
Mert itt rendőrt nem találsz...  
Ó Deó gráciász! —

Vendéglőben csendesen  
Ül a vendég s melegen  
Szörpölgési kávéját,  
Ki lát ebben nagy hibát? —  
Csak ki folyton keresi  
A bűnöst és nem leli,  
Békes vendéget hibázz  
S jó, hogy ha még meg nem ráz...  
Ó Deó gráciász!

De ha rendőrt keresel,  
Akkor ugyan járjál el  
Éjjelenként konyhákban,  
Ott látod s nem posztjában  
Csak mikor onnet kibúj,  
Büszkélkedve nagyot fuj  
S kardján rokkján nagyot ráz,  
Nincs itt, ki ó rá vigyázz...  
Ó Deó gráciász!

Fuvarostól zálogot,  
Czigánytól a bádogot  
Nagy erőlyel elszedni  
És koldust bevezetni!  
Vagy a részegét ütni,  
Ezt jól tudja kisütni,  
Blikiri neki nyomozás. —  
Hangzik a tolvaj fohász...  
Ó Deó gráciász!

A botrányos fészkekben,  
Legundokabb helyeken  
Verekezés tűz vagy más  
Törjön ki vagy lármozás,  
A rendőr csak későn jön,  
Mikor mindnek vége lón.  
A főzinkos jól vigyázz  
S oillan akár a gáz...  
Ó Deó gráciász!

Te mizerikordiás  
Isten neked gráciász,  
Hogy e fénybe bujt sereg  
Nagyobb bajt még nem tett meg,  
De ha így tovább marad  
Este uteczán tán halad,  
Csak a rendőr s senki más,  
S nyugodt lesz majd az alvás...  
Ó Deó gráciász!

832/99. sz. tlk.

## Arverési hirdetményi kivonat.

A selmezbányai kir. járásbiróság mint tjkvi hatóság közhírré teszi, hogy Weisz Mór végrehajtatonak Lehoczky János végrehajtást szenvedő elleni 11 frt 05 kr tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében (a selmezbányai kir. járásbiróság) területén levő Lehoczky János tulajdonánál bejegyzett a gyekési 95. tjkvb. az I. 1—3. sorsz. a. szántók és rétre 68 frt. Ugy Lehoczky János, Lehoczky Salko Anna, Lehoczky Rodik Mária és kk. Lehoczky Anna tulajdonánál bejegyzett a 60. tjkvb. I. 93. brsz. (közös  $\frac{2}{3}$ -részt a 61. sz. tjkvb) 74 frt 64 kr. Végre Lehoczky János Lehoczky Salko Anna, Lehoczky Badik Mária, Lehoczky Dekiszky Zzuzsi és kk. Lehoczky Anna tulajdonánál bejegyzett a 179. tjkvb. a + 92. hrsz. 39 népész sz. ház, udvar és kertre (közös  $\frac{2}{3}$ . rész. a 61. tjkvb.) ezennel adószertint 448 frtban, megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi július hó 18-ik napján délelőtti 10 órakor a gyekési községi biró házában megtartandó nyilvános árverésen eladni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Selmezbányán, 1899. május hó 7-ik napján.

A selmezbányai kir. járásbiróság mint telek-könyvi hatóság. Liha Antal, kir. jbiró.

Zöld dió, közméte, ribizke és ringlot szilva befőzésre kaphatók SCHMIDT FERENCZ akadémia utca kertjében.

# WEISZ ADOLF, Selmeczbányán

a divatáru és rőfös kereskedés terén kifejtett nagy konkurencziával szemben is helyét minden tekintetben megálló

## == nagy áruházát ==

bizvást és melegen ajánlja a n. é. közönség nagyrabecsült figyelmébe és pártfogásába.

### Házeladás.

Egészségi állapotom miatt mielőbb — ha lehetséges, még e hó folyamán — szándékom a Honvéd-utczában fekvő,

**egyemeletes házamat**  
szabadkézből, igen jutányos áron  
**eladni.**

Venni szándékozók forduljanak egyenesen hozzám, mint a ház tulajdonosához.

Tisztelettel

**CZUNNA JÓZSEF**

vésnök.

### Fontos üzleti tudósítás!

Ujból bátrak vagyunk a t. közönség figyelmét felhívni arra, hogy a nagy elterjedésnek örvendő

## LILIAM VÁSZON

össze nem tévesztendő más értéktelen, nagy hanggal hirdetett vászonneműekkel. **A lilium vászon** az egyedüli, mely a bel- és külföldi többi vászonnal nemcsak hogy kiállja a versenyt, de azokat minőségi jóságban felülmulja. **A lilium vászon** 8811. sz. a. törvényileg védve van és Selmecezen és vidékén egyedüli elárúsítója a mi cégünk

Üzletünkben különben nagy raktárt tartunk mindenféle bel- és külföldi vászonnakból, asztalneműekből, teljes kelengyékből stb. stb.

Kiváló tisztelettel

**Tibély Ágoston örökösei.**

### Házeladás.

A Zsigmond-utczában fekvő

**Zlinszky-féle ház**  
szabadkézből eladó.

— Bővebbet megtudhatni a kedd reggelig itt időző háztulajdonosnál, ZLINSZKY ANDRÁSNÁL. —

### Visszavonhatatlanul csak két előadás.

A SEMBERY-féle nagyteremben  
szombaton és vasárnap július 1-én és 2-án  
este 8 órakor nagy előadás

## KINEMATOGRAF

mozgó fényképek

szabadon hallatszó, éneklő, zenélő és beszélő

**PHONOGRAPH**-al  
egybekötve.

EDISON a napi sajtó által felmagasztalt epochalis találmánya. — Fotografiák megelevenítése életnagyságban és mozgásban.


Meglátogatta Ő felsége a király és a legnagyobb meglepedését fejezte ki.

Az előadásokat bemutatja **Zlinszky András.** — Mindennap új műsor.

**HELYÁRAK:** Számozott ülőhely 50 kr. Állóhely 30 kr. Ifjusági jegy 20 kr. Karzat 15 kr.

## Felette olcsó bevásárlási alkalom.

Amidőn a nagyrabecsült közönségnek tudomására hozni bátorkodom, hogy f. é. augusztus elsején

 **üveg», porcellán», majolika»,  
kép», lámpa» és szobadisz üzletemet.**

a főtéri apácza-zárda földszinti nagy bolthelyiségébe teszem át,

egyben tudatom, hogy ezen okból eddigi áru-készletemet

**feltünő olcsó, a bevásárlásnál jóval aluli áron rusítom.**

*E kedvező bevásárlási alkalmat tehát senki se mulassza el!*

Alázatos szolgálja

**Stark Mihály**

üveg- és porcellán kereskedő.

Gyár: **ALSÓ-HÁMOR** (Bars megye.)

Gyári főraktár  
**BUDAPEST**  
Andrássy-ut 29. (I. e.)

Raktár  
**BÉCS**  
I., Seilergasse 1. sz.

**A „SZANDRIK“ ezüstárú-gyár,**  
mely az 1752-ben  
Selmeczbányán alapított **Geramb J. J. Unió**  
tulajdona,  
saját, vagy adott rajzok szerint előállít:

**mindennemű ezüstárút,**  
mint asztaldiszeket, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket), girandolokat,  
gyertyatartókat, serlegeket,

**dísz-emléktárgyakat és versenydíjakat,**

mindennemű evőkészletet gazdag választékban, piperetárgyakat, stb. stb.